

Осенитѣ покрай Дунавъ.

1.

Давахъ на стария Смаилъ за мене
конь и три пендари, поясъ
коприненъ.

Черпиха го цѣла нощъ, мълвиха тихо —
златнитѣ звезди предъ него
свалиха.

Момъкътъ пестилъ жълтици по чужбина.
Ималъ. Щѣла съмъ да стана
царкиня.

Майка му била отъ родъ и ми стъкмила
джамфези, китни фустани
отъ свила.

Ала стария Смаилъ не имъ отвърна,
чете своята броеница
до зърно.

После той разгърна малката ми пазва,
продума:.... За деца Аллахъ
наказва!